

جلوی روایت‌های فیک را بگیریم

علی مزروعی

خبرنگار گروه نقد روز

تحویل سامانه دفاع هوایی S۴۰۰ به ایران یکی از مهم‌ترین مطالبی بود که رسانه‌های غربی در چند روز اخیر به آن پرداخته‌اند. منتشرکنندگان این خبر مدعی هستند که در پی سفر سرگئی شویگو، رئیس شورای امنیت روسیه به ایران این سامانه نیز به ایران تحویل شده است. این خبر را نخستین بار نیویورک تایمز منتشر کرده و نوشت: «روسیه تحویل تجهیزات پدافند هوایی و راداری پیشرفته خود را به ایران آغاز کرده است.» این خبر که صحت آن تایید نشده است بلافاصله در رسانه‌های مختلف به «تحویل S۴۰۰» تعبیر شد. فارغ از اینکه این خبر درست باشد یا نه لازم است ضمن تشریح ویژگی‌های این سامانه و مزیت‌هایی که برای قدرت دفاعی ایران ایجاد می‌کند اهداف رسانه‌های غربی از پرداختن به این موضوع نیز بررسی شود.

در دام بازی رسانه‌ای غربی‌ها نیفتیم

بازدید شدن به موعده پدافندی‌های تحریمی ایران در برجام که به بندهای غروب معروف بود ایران به مرور این توان را به دست می‌آورد که بدون هیچ‌گونه نگرانی همچون سایر کشورهای دنیا به تبادل تسلیحات نظامی پرداخته و قدرت دفاع خود را ارتقا بخشد. کشورهای غربی برای جلوگیری از این امر به یکباره ادعای کمک پهادی ایران به روسیه برای هدف قرار دادن اوکراین را مطرح کردند؛ ادعایی که حتی در صورت صحت برای مرادوات امنیتی ایران ایرادی محسوب نمی‌شود اما دولت‌های غربی سعی داشتند با ایجاد فضایی احساسی به این بهانه زمینه را برای تشدید تحریم‌های ضدایرانی و جلوگیری از اجرایی شدن بندهای غروب فراهم آورند. این سناریو اما در اکتبر ۲۰۲۲ با انتشار یادداشتی توسط دبیرخانه شورای امنیت سازمان ملل باطل شده است. مطابق این یادداشت سازمان ملل، پایان رسمی مقررات بندهای سه، چهار و شش ضمیمه به قطعنامه ۲۲۳۱ علیه ایران را به اطلاع کشورها رسانید. مطابق این بندها سازمان ملل ممنوعیت واردات و صادرات فناوری مرتبط با صنایع موشکی نظیر موشک و پهپاد با برد ۳۰۰ کیلومتر (۱۸۶ مایل) یا بیشتر را برمی‌دارد. حال اما بعد از گذشت هشت ماه باز دیگر این خبرسازی‌ها در مورد مرادوات تسلیحاتی ایران و روسیه بازتاب یافته است. همزمان با روزهایی که ایران برای پاسخ تقابلی به اقدام تئورستی اخیر رژیم صهیونیستی در تهران مهیا می‌شود رسانه‌های غربی سفر دبیر شورای امنیت ملی روسیه به ایران را بهانه قرار داده و به نقل از منابع نامشخص در مورد تبادل تسلیحاتی خرسازی می‌کنند تا بار دیگر فشار را برای جوسازی علیه اقدامات ایران فراهم آورده و مانع از واکنش تقابلی ایران شوند. این رسانه‌ها همگام با دولت‌مردان غربی همزمان با خبرسازی در مورد تبادل تسلیحاتی ایران اخباری را نیز در مورد مهیا شدن دولت‌های آتش‌بس در غزه منتشر می‌کنند تا هرگونه اقدام ایران را برهم زننده آتش‌بس جلوه بدهند. حال آنکه اولاً اقدام تهاجمی رژیم صهیونیستی نظیر هدف قرار دادن یک مدرسه و به شهادت رساندن ۱۰۰ فلسطینی را عادی می‌پاوردن آتش‌بس در تناقض است و ثانیاً همان‌طور که نماینده ایران در سازمان ملل نیز به آن اشاره کرده هرگونه اقدام تقابلی ایران در پاسخ به نقض امنیت و حاکمیت ملی ایران توسط رژیم صهیونیستی بوده و حتی دفاع مشروع ایران هیچ ارتباطی به آتش‌بس در غزه ندارد.

مهم‌ترین اخبار از تبادلات تسلیحاتی ایران و روسیه

قرارداد اولیه برای خرید سامانه S۳۰۰ بین ایران و روسیه در سال ۲۰۰۷ امضا شد اما به دلایل مختلف از جمله فشارهای بین‌المللی و تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران تحویل این سامانه به تعویق افتاد. در سال ۲۰۱۵ رئیس‌جمهور وقت روسیه، دیمیتری مدودف تحت فشارهای بین‌المللی به ویژه از سوی ایالات متحده و اسرائیل

تصمیم به لغو قرارداد و عدم تحویل سامانه S۳۰۰ به ایران گرفت. این اقدام باعث نارضایتی شدید ایران شد و حتی ایران از روسیه در دادگاه بین‌المللی شکایت کرد. با این حال، پس از توافق هسته‌ای ایران (برجام) در سال ۲۰۱۵ و کاهش تحریم‌های بین‌المللی روسیه بار دیگر موضوع تحویل سامانه S۳۰۰ مطرح کرد. نهایتاً در سال ۲۰۱۶، روسیه سامانه S۳۰۰ را به ایران تحویل داد و این سامانه به‌طور رسمی به خدمت نیروهای مسلح ایران درآمد. پس از توافق هسته‌ای برجام در سال ۲۰۱۵ و لغو برخی از تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران تهران به دنبال تقویت توان دفاعی خود با خرید سامانه‌های پیشرفته‌تر از روسیه از جمله S۴۰۰ برآمد. این موضوع پس از آن بیشتر مورد توجه قرار گرفت که ایران در سال ۲۰۱۶ موفق به دریافت سامانه S۳۰۰ از روسیه شد. با توجه به اینکه S۴۰۰ نسخه پیشرفته‌تر و مدرن‌تری از S۳۰۰ است ایران به دنبال خرید این سامانه برای افزایش توان دفاع هوایی خود بود. به‌طور کلی می‌توان گفت که تلاش‌های جدی ایران برای دستیابی به S۴۰۰ از حدود سال ۲۰۱۶ شروع شد. در کنار سامانه‌های پدافندی ایران برای تقویت نیروی هوایی خود به دنبال هواپیماهای مدرن بوده و سوخو ۳۵ به‌عنوان یکی از گزینه‌های اصلی مطرح می‌شود. مذاکرات برای خرید این جنگنده‌ها در سال‌های پس از برجام افزایش یافت اما به دلایل مختلف از جمله فشارهای بین‌المللی و تغییرات در شرایط سیاسی این فرآیند به طول انجامید. در نهایت گزارش‌هایی در سال‌های اخیر منتشر شد مبنی بر اینکه ایران موفق به نهایی کردن قرارداد خرید سوخو ۳۵ از روسیه شده است. انتظار می‌رود که این هواپیماها در آینده‌ای نزدیک به ایران تحویل داده شوند. هرچند هنوز جزئیات رسمی و دقیقی از این قرارداد منتشر نشده است.

ضد توقیف گوی‌ها از کمک پهادی ایران به روسیه

شایعات و گزارش‌ها درباره استفاده روسیه از پهپادهای ایرانی در جنگ اوکراین از اوایل تابستان ۲۰۲۲ آغاز شد. در این زمان مقامات ایالات متحده اولین بار اعلام کردند که روسیه قصد دارد از ایران پهپادهای تهاجمی و شناسایی خریداری کند تا در جنگ

اوکراین استفاده کند. جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی ایالات متحده بود. وی در ژوئیه ۲۰۲۲ اعلام کرد که اطلاعات آمریکا نشان می‌دهد ایران قصد دارد صدها پهپاد از جمله پهپادهای تهاجمی را به روسیه تحویل دهد و این پهپادها می‌توانند در جنگ اوکراین مورد استفاده قرار گیرند. با نزدیک شدن به موعد بندهای غروب برجام این موضوع به یکی از بحث‌های مهم در عرصه بین‌المللی تبدیل شد و کشورهای غربی ایران را به تأمین تجهیزات نظامی برای روسیه متهم کردند. ایران این ادعاها را رد کرد و اعلام کرد که تعداد محدودی پهپاد به روسیه قبل از شروع جنگ داده است، شهید امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه وقت ایران در نوامبر ۲۰۲۲ در این مورد گفت: «ایران تعداد محدودی پهپاد را به روسیه تحویل داده اما این تحویل قبل از آغاز جنگ اوکراین بوده و ایران از قصد روسیه برای استفاده از این پهپادها در جنگ اطلاعی نداشته است.»

جلوی روایت‌سازی رسانه‌های غربی چگونه گرفته می‌شود؟

در برابر رهابرد رسانه‌ای غربی‌ها برای متهم کردن ایران دو رویکرد اقناعی از جانب مقامات ایرانی توقع می‌رود. در صورت غلط بودن این اخبار مقامات ایرانی باید با صراحت آن را رد کنند و در صورتی که این تبادلات تسلیحاتی صحت داشته باشد نیز مقامات ایرانی باید قبل از اینکه رسانه‌های غربی علیه ایران روایت‌سازی کرده با صراحت این تبادلات را بیان کنند. درحالی‌که تبادلات تسلیحاتی در تمام دنیا امری مرسوم است و ایران نیز در این باره با منبع تحریمی مواجه نیست دلیلی بر انکار حقوق مسلم کشور وجود ندارد. تبیین لزوم تهیه سامانه‌های پدافندی و دفاعی اولاً فضای داخلی را نسبت به اقدامات نهاد‌های امنیتی قانع کرده و ثانیاً تهاجمی‌های رسانه‌های غربی را مهار می‌کند. در همین راستا نیز بد نیست برخی از ویژگی‌های سامانه‌های پدافندی روسی که ایران به دنبال آن است را تشریح کنیم.

S۴۰۰ در یک نبرد منطقه‌ای چه کمکی به ایران می‌کند؟

سامانه دفاع هوایی S۴۰۰ می‌تواند در صورت وقوع یک نبرد احتمالی بین ایران با اسرائیل

و حمایتش به شکل قابل توجهی به توان دفاعی ایران کمک کند. این سامانه می‌تواند به‌عنوان یک ابزار قدرتمند برای تقویت توان دفاعی ایران در برابر حملات احتمالی اسرائیل عمل کرده و نقش کلیدی در استراتژی دفاعی ایران در برابر تهدیدات هوایی ایفا کند. دفع حملات هوایی؛ یکی از بزرگ‌ترین تهدیدات نظامی از سوی اسرائیل و پایگاه‌های منطقه‌ای آمریکا علیه ایران، حملات هوایی با استفاده از هواپیماهای جنگنده پیشرفته، مانند F-۳۵، F-۱۶ و F-۳۵، و موشک‌های کروز است. سامانه S۴۰۰ با توانایی شناسایی و هدف‌گیری این هواپیماها و موشک‌ها در فواصل طولانی می‌تواند بخش مهمی از این تهدیدات را خنثی کند. این سامانه قادر است اهداف هوایی را تا برد ۴۰۰ کیلومتر و ارتفاع ۳۰ کیلومتری مورد هدف قرار دهد.

حفاظت از تأسیسات هسته‌ای و نظامی؛ اسرائیل در گذشته ایران را به حمله به تأسیسات هسته‌ای تهدید کرده است. S۴۰۰ می‌تواند به‌عنوان لایه دفاعی حیاتی در اطراف تأسیسات حساس هسته‌ای و نظامی ایران عمل کند و احتمال موفقیت حملات اسرائیل را به‌طور چشمگیری کاهش دهد.

تقویت بازاندازی؛ وجود سامانه پدافندی قدرتمند S۴۰۰ در ایران می‌تواند به‌عنوان یک عامل بازآزنده عمل کند. این سامانه می‌تواند اسرائیل را از انجام حملات هوایی گسترده و تهاجمی علیه ایران منصرف کند؛ چراکه می‌داند هزینه‌ها و خطرات این حملات را می‌تواند بسیار بالا ببرد.

محدود کردن آزادی عمل نیروی هوایی اسرائیل؛ سامانه پدافندی S۴۰۰ قوی می‌تواند آزادی عمل نیروی هوایی اسرائیل را در منطقه محدود کند، و پیوسته در صورت وقوع یک درگیری گسترده، این سامانه می‌تواند تهدیدی جدی برای هواپیماهای اسرائیلی باشد که وارد فضای هوایی ایران یا مناطق تحت نفوذ آن می‌شوند. هم افزایی با سایر سامانه‌های دفاعی ایران؛ با داشتن S۴۰۰ می‌تواند یک شبکه چندلایه دفاع هوایی ایجاد کند که شامل سایر سامانه‌های دفاعی مانند S۳۰۰، سامانه‌های میان‌برد کوتاه‌برد و همچنین سامانه‌های جنگ الکترونیک باشد. این شبکه چندلایه می‌تواند احتمال موفقیت حملات هوایی اسرائیل را به شدت کاهش دهد.

ماجرای اعتراض پرستاران شیرازی چیست؟

زخم را قبل از تشدید ترمیم کنید

زینب مزروعی

خبرنگار گروه نقد روز

دقیقاً از دیهشت و خرداد ماه امسال بود که پرستاران در بیمارستان‌های مختلف برای به نتیجه رسیدن مطالبات‌شان، دست به استعفاي دسته جمعی زدند. با وجود انتشار اخبار از رسانه‌های غیررسمی و فضای مجازی اما ماجرا در سطح رسانه‌های کشور جدی گرفته نشد و از این گذشته نیز علی‌رغم پیگیری فراوان «فرهیختگان» برای گفت‌وگو با پرستاران بیمارستان‌ها و شهرهای مختلف کشور اما پرستاران حاضر به گفت‌وگو نشدند و تنها تعداد معدودی از پرستارانی که خیر استعفاي دسته جمعی‌شان منتشر شده بود، با خبرنگار «فرهیختگان» به گفت‌وگو و درددل از وضعیت بد شغلی و معیشتی‌شان نشستند. از انتقادات جدی پرستاران، رقم پایین دریافتی‌شان به‌عنوان یکی از اعضای کادر درمان بود. یکی از پرستاران به «فرهیختگان» گفته بود مجموع دریافتی پرستاران با سابقه کار بالای چند سال نیز رقمی حدود ۱۲ تا ۱۵ میلیون است و در این میان نیز اضافه‌کارشان عددی نیز ۳۰ تا ۲۵ هزار تومان به ازای هر یک ساعت است.

حالا اما چند روزی می‌شود که برخی از پرستاران بیمارستان‌های دولتی شیراز و تعدادی دیگر از شهرهای کشور دست به اعتصاب زده‌اند. اعتصابات اخیر از یکی از بیمارستان‌های استان البرز شروع شده اما آن‌گونه که پرستاران بیمارستان‌های دولتی شیرازی می‌گویند، در شیراز اعتراضات پرستاران به چند ماه پیش برمی‌گردد و چند باری روزه‌روی بوده است. اندک‌اندک، دانشگاه علوم پزشکی و دفتر امام جمعه تجمع کرده بودند. تا اینکه چند روز گذشته، یکی از پرستاران بیمارستان‌های دولتی شیراز خودکشی کرد. پس از چند روز هم یک بهیار در بیمارستان دیگر شیراز دست به خودکشی زد. پس از این دو خودکشی در فاصله چند روز، تعدادی از پرستاران بیمارستان چمران شیراز پیشنهاد اعتصاب را مطرح کردند. همچنین این مساله عنوان شد که برای شیفت‌هایشان حضور پیدا نکنند. در آخر همین اتفاق هم افتاد و ۱۵ مرداد حدود ۹۰ تا ۹۵ درصد از پرستاران بیمارستان چمران شیراز در شیفت‌های کاری‌شان حاضر نشدند.

پس از عدم حضور پرستاران بیمارستان چمران شیراز، خبر در سطح دیگر بیمارستان‌های شیراز منتشر شد و به دنبال آنها پرستاران بیمارستان‌های نمازی و... هم دست به اعتصاب زدند. تا لحظه نوشتن این گزارش، بنا به گفته تعدادی از پرستاران شیراز، بیمارستان‌های دولتی شیراز پذیرش نداشتند و تنها بیماران اورژانسی پذیرش می‌شوند. همچنین از طرفی دیگر بیمارستان‌های خصوصی نیز ظرفیت‌شان پر شده است و پذیرش خاصی ندارند.

واکنش علوم پزشکی شیراز به تحصن پرستاران؛ فراخوان جذب پرستار

یکی از پرستاران طرح بیمارستان چمران شیراز در گفت‌وگو با «فرهیختگان» درباره واکنش مسئولان این استان می‌گوید: «جلساتی که اکنون در استانداری برگزار می‌شود، ظاهراً خروجی موثقی ندارد و آن‌طور که مطلع هستم، از سمت مسئولان وزارتخانه گفته شده به دلیل جابه‌جایی دولت، نمی‌توانی دست به اقدام خاصی زد. اعتصاب تا به اینجای کار همچنان پابرجاست. در سمت دیگر ما چراکه نظام پرستاری نهاد صنفی است در یک دعوی صنفی گرفتار افتاده است. امری که مشخص است، این است که بیمارانی از استان‌های جنوبی مانند کرمان، سیستان و بلوچستان و خوزستان برای درمان به شیراز می‌آیند. امروز بیماری‌های سرطانی برای دریافت دارو و درمان مراجعه کرده بود اما پذیرش نشد؛ چراکه پرستاری نیست تا درمان بگیرد.»

این پرستار همچنین ادامه می‌دهد: «واکنش علوم پزشکی شیراز به ما چرا که مطالب است. در گروه‌ها فراخوان جذب نیرو از سایر شهرها و کلاس‌ها صادر می‌کند. بسیج جامعه پزشکی هم به نیروهای جهادی فراخوان داده است که برای جبران اعتصابات به بیمارستان‌های دولتی شیراز مراجعه کنند. امروز در بیمارستان خودمان دیدم که به بیمار یاری ویژه داده بودند و در قالب کمک پرستار در بخش درحال فعالیت است. به پرستاران جدیدی که می‌خواهند جایگزین کنند، گفته شده که ساعتی ۱۰۰ تا ۱۰۰ تومان با شما حساب می‌شود. این درحالی است که ما از آبان ماه معوقه داریم و سیستم در حال لیبازی با ما است. همچنین تهدید می‌کنند که اگر حضور پیدا نکنیم، تبعیت ردمی‌می‌شود و حتی می‌توانند طبق آیین‌نامه حقوق هم پرداخت نکنند.»

این پرستار طرحی همچنین درباره مطالبات‌شان می‌گوید: «یکی از مسائل جدی ما پایه حقوق مان است که نسبت به سایر ارگان‌ها بسیار پایین است. در شیراز چه نیروی با سابقه و چه نیروی طرحی پایه حقوقش ۱۵ تا ۱۵ میلیون تومان است. همچنین اضافه‌کار بیمارستان‌های دولتی در کل کشور نهایتاً ۲۲ هزار تومان است؛ در صورتی که در همین بیمارستان‌های خصوصی شیراز اضافه‌کار رقمی بین ۸۰ تا ۱۰۰ هزار تومان است. این ارقام البته بستگی به وزارتخانه دارد ولی به هر حال در شهرهای مختلف، متفاوت است. مساله دیگر هم تعرفه‌گذاری است. یک قانون سال ۸۶ در مجلس تصویب شد که تا سال‌های پیش اجزای آن تصویب نشده بود. در نهایت اصلاحات تصویب شد که به کدام سازمان شکایت شد؟ از همه چیز گذشته، مساله معوقات نه تنها در بیمارستان‌ها، بلکه در کل علوم پزشکی مطرح است. اما ایامی توان را کسب نوزادان را تعمیم کرده؟ آیا توان بازرسی‌ها را تعمیم کرد؟ تحت هیچ عنوانی، این روش صحیحی نیست.»

سقاآیان همچنین عنوان می‌کند: «ما باید بدقت کنیم که قسمت عمده پول دانشگاه‌ها از سمت سازمان‌های بیمه‌گر دریافت می‌شود. اگر این بیمه‌ها با تاخیر تسویه کنند، طبیعتاً دانشگاه‌ها نیز معوقات پرسنل‌شان را با تاخیر پرداخت می‌کند. چرخه وجود

۱۲۰ هزار تومان حق مسکن علوم پزشکی شیراز به پرستاران

این پرستار همچنین عنوان می‌کند که دانشگاه علوم پزشکی شیراز پول معوقه‌های پرستارانی را به موقع پرداخت نمی‌کند. همچنین از سوی دیگر در بیمارستان‌های دولتی شیراز مانند بیمارستان نمازی هر پرستار حداقل ۲ تا ۳ نفر را کاور می‌کند و حجم کار پرستاران بسیار بالاست.

این پرستار طرحی همچنین به این مساله اشاره می‌کند که نه تنها نظام پرستاری با پرستاران معترض هم‌راهی نمی‌کند، ساختار وزارتخانه نیز به مطالبات گوش نمی‌دهد. متأسفانه به دلیل بی‌توجهی مسئولان علوم پزشکی و وزارتخانه به مطالبات، وضعیت به شکلی است که پرستاران بیمارستان‌های دولتی دیگر علاقه‌ای به بازگشت به کار ندارند. پرستاران مطالبه‌گر این مساله را مطرح کرده‌اند که لااقل معوقات پرداخت‌نشده، پرداخت شود تا باری مایک دلگرمی ایجاد شود. اما به همین موضوع هم توجهی نشده است.

او می‌گوید یکی از ارقام عجیب و غریب از سمت علوم پزشکی شیراز حق مسکن است: «علوم پزشکی شیراز نفری ۱۲ هزار تومان حق مسکن برای ما واریز می‌کند. بارها معترض شده‌ایم. با همین اضافه‌کار، مالیات آن به‌روز کسر می‌شود اما واریزی با اختلاف ۷ الی ۸ ماه واریز می‌شود. پرسنل شرکتی هم وضعیت به مراتب بدتر از ما دارند. پایه حقوق‌هایشان ۷ میلیون تومان و دریافتی‌شان بسیار کمتر است. همچنین تعدادی دیگر هم نیروی پیمانی هستند که مدت‌ها پیش به این افراد قول استخدام داده شده اما عملی نشده است.»

رها کردن کار انسانی نیست

محمدرضا سقاآیان فر نیز یکی دیگر از فعالان صنفی پرستاری است. سقاآیان‌فر اما به شیوه اعتراض برای دستیابی به مطالبات پرستاران شیرازی منتقد است. او در گفت‌وگو با «فرهیختگان» می‌گوید: «من یکی از منتقدان این روش هستم. ما قانع نیستیم تحت هر عنوانی، سلامت مردم را گوشه‌گذاری کنیم. این روش را من اصلاً قبول ندارم. برخی‌ها می‌گویند که نه، ما همه راه‌ها را رفته‌ایم. اما من این را رد می‌کنم. پیشنهاد دادم و درخواست کردم که دبیرکل خانه پرستار، شفاف‌کننده کدام راه قانونی برای اصلاح تعرفه‌گذاری پیش گرفته شد؟ به کدام سازمان شکایت شد؟ از همه چیز گذشته، مساله معوقات نه تنها در بیمارستان‌ها، بلکه در کل علوم پزشکی مطرح است. اما ایامی توان را کسب نوزادان را تعمیم کرده؟ آیا توان بازرسی‌ها را تعمیم کرد؟ تحت هیچ عنوانی، این روش صحیحی نیست.»

سقاآیان همچنین عنوان می‌کند: «ما باید بدقت کنیم که قسمت عمده پول دانشگاه‌ها از سمت سازمان‌های بیمه‌گر دریافت می‌شود. اگر این بیمه‌ها با تاخیر تسویه کنند، طبیعتاً دانشگاه‌ها نیز معوقات پرسنل‌شان را با تاخیر پرداخت می‌کند. چرخه وجود

دارد. در اینجا هم همین اتفاق افتاده است و سازمان‌های بیمه‌گر با تاخیر معوقات را پرداخت کرده‌اند.» این پرستار در انتقاد به تحصن صورت‌گرفته می‌گوید: «با این تحصن‌ها بخش‌هایی دچار اختلال می‌شوند که بیماران شرایط خاص دارند. مثلاً بیماران بخش آی‌سی‌یو، آی‌سی‌یوی نوزادان یا بخش شیمی‌درمانی. آن وقت شما دست به کاری می‌زنید که بیمارستان مجبوری می‌شود بخش شیمی‌درمانی بزرگان‌لان را تعطیل کند؛ چراکه کسی نیست درمان را پوشش دهد. بیماران باید کجا بروند؟ روند درمان‌شان چه می‌شود؟ بیمار سرطانی فرآیند درمان منظمی باید داشته باشد. اگر در فرآیند درمان اختلالی ایجاد شود انگار که کاری از اساس شکل نگرفته است و حتی احتمال دارد که بیماری عود کند. بیماری که نوبت عمل داشته باشد، باید کجا برود؟ کسی اتاق عمل را پوشش نمی‌دهد. این کارها تحت هیچ عنوانی و با هیچ بهانه‌ای، کار منطقی و انسانی در قبال بیمار نیست و به نظرم می‌توانستند کار را از مجاری قانونی، راحت‌تر پیگیری کنند.»

سقاآیان‌فر در نهایت اشاره می‌کند که پرستاران پتانسیل پیگیری از سوی سازمان نظام پرستاری را هم دارند. یعنی کار قابلیت پیگیری از چهارچوب قانونی را داشت.

پرستاری؛ بیم و امید بهبود وضعیت معیشتی

با وجود پیگیری بسیار خبرنگار «فرهیختگان» اما مسئولان دانشگاه علوم پزشکی شیراز حاضر به گفت‌وگو نشدند و شرح‌موقع را به وزارتخانه محول کردند. در مجموع و به‌طور خلاصه می‌توان گفت آنچه که امروز موجب نارضایتی پرستاران شیرازی و البته پرستاران سایر شهرهای کشور شده است، به چند مساله اصلی تقسیم می‌شود. یکی از مسائل ترمیم حقوق است که تا جایی ما گزارش رفت اما بعداً متوقف شد. همچنین تعرفه‌هایی که به‌طور دقیق محاسبه نمی‌گردد و اضافه‌کاری‌هایی که به‌طور شفاف ضریب آن مشخص نمی‌شود. حرق اصلی این روزهای پرستاران این است که آنچه به آنها در گذشته تخصیص داده شده، امروز پرداخت نمی‌شود و می‌توان گفت که مطالبه به‌حق دارند. پرستاران نیز به دو دسته بهداشت و درمان تقسیم می‌شوند. پرستارانی که این روزها دست به اعتراض زده‌اند متعلق به بخش درمانند.

اما اشکال ما چرا این است که وزارت بهداشت در برخی از موقعیت‌ها داد و ستد و حتی اعطای امتیاز یا حقوقی را می‌دهد که اساساً بوده‌آن تا همین نشده است و حتی توانایی تأمین بودجه لازم را هم برای وعده‌هایش ندارد. این وزارتخانه عمده بار تأمین هزینه‌ها را روی دوش دانشگاه‌های علوم پزشکی قرار داده است. از بودجه عمرانی گرفته تا تأمین پرسنل دانشگاه. بنابراین در چنین شرایطی، دانشگاه‌های علوم پزشکی در تأمین برخی از مطالبات یا بودجه‌ها کم می‌آوردند. حالا باید دید در آستانه شروع دولت سیزدهم، وزیر جدید، بهداشت و درمان چه برنامه‌ای برای بهبود وضعیت معیشتی پرستاران دارد.